

JESIEŃ 2023

WYKRZYKNIK !

Czasopismo Rzeczpospolitej Uczniowskiej
SP 10 Włocławek

*"Zima jest martwa; wiosna jest szalona;
lato jest szczęśliwe, a jesień mądra!"*

(Mehmet Murat ildan)

Pod nogami szeleszczą liście, niby jest jeszcze wcześniej, a już ciemno. Zimny wiatr przypomina nieprzyjemnie o braku szalika i nie mam już wątpliwości, że lato na dobre się skończyło. Niektórych moich znajomych dziwi, że bardzo lubię jesień, no bo przecież jesień jest bura, deszczowa i depresyjna i tak właściwie to co w niej lubić? Jeśli więc lubicie tę porę roku, to pewnie się ze mną zgodzicie, że jest pod wieloma względami wyjątkowa.

Człowiek jesienią wycisza się, staje się bardziej skłonny do zadumy. Jesienią na wszystko jest czas. Często pada deszcz, więc w domowym zaciszu można usiąść i porozmawiać z bliskimi osobami. Człowiek wycisza się i oszczędza swoją energię na wiosnę, by potem jak kwiaty rozkwitnąć nagle i pokazać, że zasnęło się tylko na jakiś czas, tak jak one.

Jesienią nie tylko ludzie i rośliny się zmieniają. Zmienia się wszystko wokół nas. Powietrze gęstnieje. Często pojawiają się gęste, mleczne mgły. Wszystko wokół nas wiruje i sprawia wrażenie, że świat jest na wyciągnięcie naszej dłoni. Uczucie to jest niepowtarzalne. Tylko jesień ma w sobie coś magicznego.

Bożena Kiersznicka

„Pamięć o tych, którzy odeszli, jest potrzebna i im, i nam samym...”

prof. Zaluski

PAMIĘTAMY...

ODDAJEMY HOŁD TYM, KTÓRZY OD NAS ODESZLI...

Pielęgnowujemy wspomnienia - pamiętamy o naszych przodkach.

*„Umarłych wieczność dotąd trwa,
dokąd pamięcią im się płaci”
(W. Szymborska)*

LISTY DO RODZINY ULMÓW

We wrześniu uczniowie klas 4-8 wzięli udział w szkolnym konkursie historyczno – literackim na najciekawszy list do rodziny Ulmów ogłoszonym przez p. Joannę Wojciechowską. W pracy należało nawiązać do sytuacji Polaków znajdujących się pod okupacją niemiecką, a także wyrazić swoją ocenę postaw rodziny Ulmów.

**JÓZEF I WIKTORIA ULMOWIE ORAZ ICH DZIECI -
ZOSTALI ZAMORDOWANI PRZEZ NIEMCÓW
ZA RATOWANIE ŻYDÓW PODCZAS II WOJNY
ŚWIATOWEJ 24 MARCA 1944 ROKU.**

Oto nagrodzone i wyróżnione prace:

I miejsce – Kinga Skórczyńska, kl. VII a

II miejsce – Julia Jaskólska, kl. VI a

III miejsce ex aequo –

Zofia Wiśniewska, kl. VI a

i Zuzanna Wałęsa, kl. VIII b

wyróżnienie – Alicja Tomanik, kl. V b

Drodzy Ulmowie!

Na wstępie mojego listu chciałabym napisać, że po przeczytaniu Waszej historii

szczerze Was podziwiam. Czas wojny do ataku Rosji na Ukrainę był dla mnie bardzo odległą przeszłością, o której uczyłam się na lekcjach historii. Obecnie, gdy wojna jest tak blisko nas często zastanawiam się, jakby wyglądało moje życie w czasie walki i okupacji wroga. Czy potrafiłabym być tak dzielna jak Wy?

Wasza historia bardzo mnie poruszyła. Małżeństwo z sześciorgiem dzieci i siódmym w drodze musiało prowadzić szczęśliwe życie, oczywiście do wybuchu wojny. Wychowanie dzieci, przygotowywanie posiłków, dbanie o dom to normalne życie, które zostało zburzone przez atak nazistów. O czasie niemieckiej okupacji opowiada mi również babcia i mama, które wiele historii znają z opowieści nieżyjącej już prababci. Prababcia wspominała, że przed wybuchem II wojny światowej jej życie było normalne. Pradziadek pracował, prababcia zajmowała się domem i dziećmi, których miała sześcioro. Tak jak Wy Ulmowie prowadziła normalne, szczęśliwe życie. W pewnej chwili wszystkie plany, marzenia, nadzieje zostały zburzone i najważniejszym stało się przeżyć do końca wojny. Prababcia wspominała, że ludzie, w obliczu takiej tragedii jaką była napaść nieprzyjaciela na kraj, bardzo różnie się zachowywali. Zagrożenie wywoływało u nich bardzo skrajne uczucia i zachowania. Jedni myśleli tylko o sobie, lecz inni chcieli pomagać i walczyć o wyzwolenie kraju. Prababcia mówiła, że tych dobrych było więcej, dlatego Polska odzyskała niepodległość. Niestety Wy nie doczekaliście końca wojny, lecz pamięć o Waszym bohaterskim zachowaniu przetrwa zdecydowanie dłużej. Zostaliście zamordowani w Markowej 24 marca 1944 r. wraz z ośmiorgiem Żydów, których próbowaliście uratować. Ten dzień został ustanowiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Narodowym Dniem

Pamięci Polaków Ratujących Żydów pod okupacją niemiecką. Wasz dom był oddalony od pozostałych, dzięki temu i Waszej odwadze przez ponad rok ukrywaliście na poddaszu ośmioro Żydów. Niestety, najprawdopodobniej w wyniku donosu, wszyscy straciliście życie. A koniec wojny był już tak bliski.

Drodzy Józefie, Wiktorio, Stasiu, Basiu, Władziu, Franusiu, Antosiu, Marysiu Ulmowie, dziękuję Wam za Wasze poświęcenie i odwagę. Nie chcę żebyście byli anonimowi. Chcę, żeby każdy znał Waszą historię i wzorował się na Waszym postępowaniu i odwadze. W imieniu swoim oraz wszystkich Polaków dziękuję Wam. Jednocześnie mam ogromną nadzieję, że nie doświadczę wojny i nie będę musiała podejmować decyzji takich jak Wy.

Jeszcze raz dziękuję.

Kinga Skórczyńska, kl. VII a

Szanowni Państwo Ulmowie!

Pisząc ten list jestem świadoma, że nigdy nie będą mieli Państwo możliwości go przeczytać.

Chciałabym jednak móc wyrazić w nim swój wielki podziw i szacunek za czyn jakiego dokonaliście. Jestem pod wielkim wrażeniem Waszej odwagi i poświęcenia w ratowaniu drugiego człowieka.

Czasy, w jakich przyszło Państwu żyć, były bardzo trudne i niebezpieczne. Doskonale wiem, że druga wojna światowa i okupacja niemiecka to czas bardzo dramatyczny. Ciągłe łapanki, rozstrzeliwania i wywożenie ludzi do obozów pracy to tylko niektóre z metod dręczenia społeczeństwa polskiego. Wszystkie te nieludzkie odruchy miały na celu zniszczenie polskości. Całkowicie pozbawiono Polaków możliwości edukacji. Zupełnie zlikwidowano polskie szkolnictwo, zabronione było również posługiwanie się językiem polskim. Nauczyciele i profesorowie byli aresztowani i wywożeni do obozów, gdzie bardzo często ginęli. Wszystko to miało prowadzić do germanizacji narodu polskiego. W jeszcze gorszej sytuacji w czasie okupacji znalazł się naród żydowski. Żydzi zamieszkujący w Polsce byli prześladowani i publicznie upokarzani. Byli oni zmuszani do przymusowej pracy, pozbawiani własności, a także nakazywano im nosić na ubraniach opaski z gwiazdą Dawida. Niemcy umieszczali ich w gettach, czyli wydzielonych częściach miasta. Żydzi umierali tam z powodu głodu i chorób, często byli zabijani przez Niemców z byle powodu. Cała ta zagłada narodu żydowskiego odbywała się na oczach Polaków. Stosunek Polaków do Żydów był różny. Dla wielu ich los był obojętny, wielu okazywało Żydom niechęć, niektórzy nawet wrogość. Byli jednak na szczęście również tacy Polacy, którzy próbowali pomóc, pomimo tego że za pomoc Żydom groziła kara śmierci. Pomagano im w różny sposób. Niektórzy dostarczali im jedzenie, ubrania, leki, pomagali w ucieczkach z gett i dostarczali fałszywe dokumenty. Byli także tacy, którzy decydowali się na więcej. Organizowali Żydom kryjówki, a niektórzy decydowali się, tak jak Państwo, ukrywać ich w swoich domach. Był to akt największej odwagi, bowiem groziła za to kara śmierci. Zdecydowali się Państwo przygarnąć pod swój dach żydowską rodzinę Goldmanów, choć

na pewno zdawali sobie Państwo sprawę jak bardzo jest to niebezpieczne. Troska i chęć pomocy była jednak silniejsza. Gdyby nie donos, prawdopodobnie wszystko zakończyłoby się dobrze. Niestety stało się inaczej.

Zapłacili Państwo za swoją odwagę i chęć pomocy cenę najwyższą. Poświęciliście życie swoje i swoich dzieci, aby nieść pomoc innym. Jesteście dla mnie bardzo odważnymi ludźmi, wielkimi bohaterami. Przeszliście do historii jako symbol pomocy Żydom w czasie drugiej wojny światowej.

Z wyrazami szacunku

Julia Jaskólska uczennica klasy 6 a

Błogosławieni Wiktorio i Józefie Ulmowie!

Droga Wiktorio, drogi Józefie, najpierw pragnę wyrazić moją dumę i wzruszenie z zakończonego procesu Waszej beatyfikacji, który odbył się dziesiątego września tego roku. Jako Polka jestem dumna, że cała Wasza rodzina została włączona w poczet błogosławionych Kościoła katolickiego.

Mam na imię Zosia i jestem uczennicą szóstej klasy szkoły podstawowej we Włocławku. Dopiero zaczynam moją przygodę z historią – jeszcze nie do końca rozumiem to, co się działo w Polsce podczas okupacji niemieckiej. Nie

mogę pojąć, jak ludzie ludziom mogli zgotować taki los. Przeraza mnie, ile musieliśmy znosić jako Naród – ile bólu, upokorzeń i cierpienia.

Niemcy byli okrutnym agresorem, pozbawiali nas wszelkiej godności. Chcieli zgermanizować Polaków. W czasie tej okrutnej wojny były egzekucje, aresztowania, uliczne łapanki, zsyłki do obozów. To także czas przeprowadzonej na potężną skalę eksterminacji narodu żydowskiego. My - Polacy staliśmy się świadkami tragedii Żydów, dla których Polska była największym wtedy domem. Ludzie przybierali różne postawy wobec tej sytuacji. Jednak wielu pomagało, aby ocalić choć jedno życie.

Pragnę z całego serca podziękować Wam, Wiktorio i Józefie, że byliście tymi, którzy dali schronienie Żydom w swoim domu. Wiedzieliście, jaka może Was za to spotkać kara śmierci. Jednak nie wahaliście się, aby chronić ludzkie życie. Wasze zakończyło się 24 marca 1944 roku, gdy żandarmeria niemiecka najechała Wasz dom, dowiedziawszy się, że ukrywacie na strychu ośmioro Żydów. Jednak śmierć Wasza i Waszych dzieci nie poszła na marne. Daliście nam piękny przykład, jak należy żyć, co tak naprawdę się liczy, w co należy wierzyć, jakie mieć priorytety.

Jako Polka jestem dumna, że mieliśmy takich rodaków, którzy z poświęceniem potrafili bronić swoich wartości. Dziękuję Wam, droga rodzinie Ulmów za to, co zrobiliście – jestem Wam za to wdzięczna.

Na pożegnanie chcę Was - błogosławioną rodzinie Ulmów, poprosić, abyście czuwali nad naszym narodem, abyście wyprasali nam, Polakom, siłę.

Z wyrazami szacunku

Zosia Wiśniewska, kl. VI a

Szanowni Państwo Ulmowie !

Niniejszy list kieruję do Was, choć wiem, że nigdy go nie przeczytacie. Chcę jednak wyrazić w nim głęboki podziw dla Państwa odwagi, jaką wykazaliście się, chroniąc ludzkie życie.

Podczas niemieckiej okupacji, na ziemiach polskich mordowano elity intelektualne i przywódców naszego narodu. Zmuszano do niewolniczej pracy, ograniczano żywność, a nawet zabroniono posługiwać się językiem polskim. Polacy byli zmuszeni do całkowitego podporządkowania się Niemcom, a każda forma sprzeciwu karana była śmiercią. Polska była też jednym z nielicznych, okupowanych krajów, gdzie ustanowiono karę śmierci za udzielenie jakiegokolwiek pomocy Żydom. W tych strasznych czasach przyszło Wam żyć i wychowywać gromadkę malutkich dzieci, które powinny się beztrudno bawić, uczyć, być i szczęśliwe i bezpieczne.

Nie mogę sobie nawet wyobrazić, jak to możliwe, że za okazanie dobrego serca wobec drugiego człowieka, groziła śmierć. Byliście tego świadomi, przyjmując pod swój dach żydowskie rodziny. To była odważna decyzja i trudne wyzwanie. Ciągły strach, niepewność i obawa o najbliższych. Mimo tego wszystkiego, nie przymknęliście oczu na krzywdę innych. Wykazaliście się ogromnym bohaterstwem i jeszcze większym sercem, za co przyszło Wam zapłacić życiem całej rodziny.

Jest takie przysłowie: „Człowiek człowiekowi wilkiem”. W okresie wojny, takie zachowanie było pewnie często spotykane, ale Wy Szanowni Państwo, udowodniliście, że w tak okrutnych czasach można było spotkać na swej drodze prawdziwe anioły. Dziękuję Wam za to.

Zuzanna Wałęsa, kl. VII b

Nieoceniona w swej dobroci Rodzino Ulmów !

Droga Wiktorio, Drogi Józefie i drogim dzieciom: Stanisławo, Basiu, Władku, Franku, Antosiu, Marysiu oraz nienarodzony Aniołku, mam tak wiele myśli - złych i dobrych po poznaniu Waszej historii. Na początek chciałam Wam podziękować za całe Wasze życie, za jego ostatnie półtora roku - w szczególności. Wasze ciała są już bezpieczne. Pochowane w trumnach przez brata Pana Józefa - Władysława- na cmentarzu, tydzień po tragedii. Na Waszą cześć otwarto w miejscowości Markowa Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej im. Rodziny Ulmów. Wasz czyn udzielenia schronienia sąsiadom, był aktem ratowania ówczesnego nieludzkiego świata przed ostatecznym upadkiem. Przeżyliście „piekło na ziemi”. Spotkała Was historia, w której główną rolę zagrała istota miłości i współczucia napędzanego odwagą.

Jesteście polskim przykładem do naśladowania, wzorem jedności rodziny, natchnieniem do budowania kultury jednościsłości, stanowiącej środowisko praw człowieka takich jak godność, równość, wolność. Cała Wasza rodzina poza najmłodszymi jej członkami, miała świadomość o karze śmierci, która obecna była od pierwszego dnia wojny do jej końca, za pomoc żydowskim współobywatelom. Osoba, która w pierwszej instancji wydała

rozkaz mordowania Polaków za pomoc Żydom – Hans Frank - został skazany przez Międzynarodowy Trybunał Wojskowy w Norymberdze w 1946 roku.

Wzruszam się przy każdym słowie tego listu. Wykazaliście się nieprzeciętną odwagą, wspierając te dwie rodziny w próbie przetrwania koszmaru niewyobraźnego dla mnie . Choć na świecie zło trwa i czyha. Od początku roku 2022 „ za ścianą”, tuż obok Polski, władca Rosji wypowiedział wojnę zbrojną Ukrainie. Po cichu toczy się ona już od dawna, za to teraz z ogromnym skutkiem zaczęła się napędzać. Giną rodziny, dzieci i starsi ludzie. Wszystko to obecne staje się przez idee jednego człowieka. Zło też ma iskrę, która rozpala dalsze zapędy. Kto z nas wie, jak ten konflikt się zakończy dla świata? Przecież historia lubi się powtarzać. Jako jednostka ludzka życzę światu zawieszenia broni.

Jakim pięknym mógłby być ten świat, gdyby żyli na nim ludzie, tacy zwykli z otwartym sercem? Jakie życie byłoby cudne, gdyby otaczały nas anioły? Jak bardzo żywot, każdego z nas, tego co żyje dziś i później mógłby być owocny w dobro, niosące potęgę nad złem? Jak dużo potrzeba by zrozumieć, że każda ludzka istota jest naszym bratem, a jak niewiele wystarczy, by tę myśl pogrzebać?

Tak Was

mało w dzisiejszym świecie.

Tak Was

bardzo brakuje.

P.S. Formalnie i w naszych sercach zostaliście święci.

Alicja Tomanik, kl. V b

**RATUJĄC ŻYCIE INNYCH, ZŁOŻYLI
W OFIERZE WŁASNE.**

**NIECH ICH OFIARA BĘDZIE
WEZWANIEM DO SZACUNKU
I OKAZYWANIA MIŁOŚCI KAŻDEMU
CZŁOWIEKOWI!**

PROJEKT – SZKOŁA PAMIĘTA

**Nasza szkoła przyłączyła się do
Ogólnopolskiej akcji #szkolapamięta**

„Szkoła pamięta” to akcja Ministerstwa Edukacji i Nauki. Odbywa się w okresie, w którym wspominamy zarówno naszych bliskich, jak i tych, którzy zapisali się w historii – tej ogólnonarodowej i lokalnej. W ten sposób inicjatywa nawiązuje do polskiej tradycji świąt zaduszych.

Celem akcji jest zwrócenie uwagi młodych ludzi na potrzebę pielęgnowania pamięci o bohaterach naszej wolności, szczególnie tych, którzy są związani z historią danego miejsca, regionu, społeczności.

**Z tej okazji przypominamy sylwetki
dowódców dwóch oddziałów, jakie działały
w okolicy Włocławka po 1945 roku.**

Druga wojna światowa dla wielu Polaków nie skończyła się w 1945 roku. Żołnierze Armii Krajowej i innych organizacji niepodległościowych walczyli przez sześć lat z okupantem niemieckim, pozostali w podziemiu i skierowali swoje działania wobec polskich komunistów i Armii Czerwonej. Tak było też na Kujawach!

Pierwsze oddziały zbrojnego podziemia przeciwko władzy ludowej zaczęły działać na Kujawach latem 1945 roku. Oddziały złożone były z byłych żołnierzy Armii Krajowej i innych

organizacji niepodległościowych, którzy nie zaakceptowali wpełnienia Polski w objęcia Związku Radzieckiego. Dla nich okupacja się nie zakończyła. Niemcy zostali przepędzeni, a w ich miejsce pojawiła się Armia Czerwona i polscy sojusznicy - członkowie Polskiej Partii Robotniczej, urzędnicy, milicjanci, żołnierze komunistycznego wojska polskiego i funkcjonariusze komunistycznego aparatu represji. Już kilka miesięcy później, grupy poakowskie zaczęły podejmować wspólne akcje przeciwko komunistom. Od samoobrony do odwetowych wypadów na posterunki MO i UB, a w konsekwencji po rozbijanie aresztów w celu ratowania uwięzionych kolegów.

Na Kujawach swoją działalność w latach 1945-1947 prowadziły dwa duże oddziały zbrojne: Jerzego Gadzinowskiego „Szarego” i Antoniego Fryszkowskiego „Rysia”. Gdy tworzyli oni swoje oddziały „Szary” miał 18, a „Rys” 22 lata. Mimo tak młodego wieku potrafili oni przez kilka miesięcy sprawnie pokierować wieloma akcjami, rzadko ponosząc straty w ludziach, walcząc z dużo bardziej licznymi grupami operacyjnymi MO i UB.

Jerzy Gadzinowski „Szary” urodził się 9 grudnia 1927 r. w Rybnie, pow. Włocławek w rodzinie patriotycznej. Podczas II wojny

światowej wraz z rodziną został wysiedlony do Generalnej Guberni. Tam pracował jako pomocnik maszynisty. W 1944 roku wstąpił do Armii Krajowej. W marcu 1945 r. rozpoczął naukę w Gimnazjum Ziemi Kujawskiej we Włocławku. Wiosną zasilł szeregi konspiracyjnego "Pułku Ziemi Kujawskiej AK". Miesiąc później wraz z kolegami zaczął się ukrywać. W czerwcu nawiązał kontakt z oddziałami niepodległościowymi z Lubrańca i tam zasilł szeregi oddziału zbrojnego, który ścierał się z przedstawicielami władzy ludowej.

Ich działalność to przede wszystkim pobicia i rozbrojenia funkcjonariuszy MO i UB, rozbrojenia posterunków milicji oraz wykonywanie wyroków śmierci.

"Szary" został aresztowany w listopadzie 1945 podczas pobytu w Łodzi. Po pokazowym procesie został skazany na karę śmierci i rozstrzelany w więzieniu w Bydgoszczy.

Antoni Fryszkowski ps. Rys pochodził z Sompolna. Podczas okupacji hitlerowskiej

został wywieziony do Niemiec na roboty. Powrócił do kraju w 1945. Chcąc uniknąć powołania do komunistycznego wojska, związał się z antykomunistyczną organizacją zbrojną Konspiracyjne Wojsko Polskie (KWP). Oddział "Rysia" operował na terenie powiatów wrocławskiego, aleksandrowskiego i rypińskiego oraz kolskiego i konińskiego. W ich działalności można wyróżnić akcje nie tylko zbrojne, ale też propagandowe, m.in. podczas referendum ludowego w 1946 roku.

Żołnierze oddziału "Rysia" ścierali się też zbrojnie z oddziałami Milicji Obywatelskiej, Urzędu Bezpieczeństwa i Korpusu Bezpieczeństwa wewnętrznego.

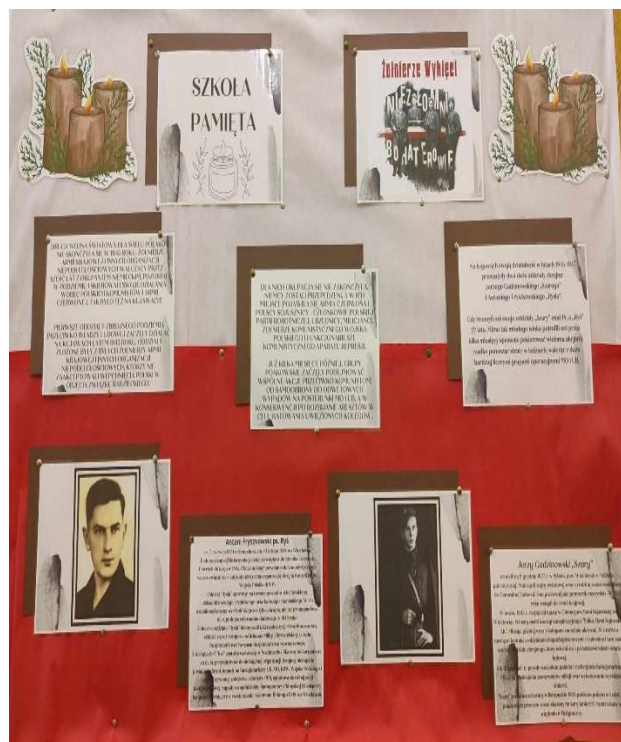
2 sierpnia 1947 'Ryś' został aresztowany w Wałbrzychu. Skazany na karę śmierci za m. in. przynależność do nielegalnej organizacji zbrojnej, nielegalne posiadanie broni, napady na funkcjonariuszy UB, MO, KBW, Wojska Polskiego i Armii Czerwonej, zabójstwa członków PPR, sabotowanie rolnej akcji kontyngentowej, napady na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej i transporty kolejowe. Wyrok, przez rozstrzelanie, wykonano 10 lutego 1948 we Wrocławku.

1 marca obchodziliśmy Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych. Warto z tej okazji pamiętać, że nie każdy w 1945 roku pogodził się z ustaleniami wielkich mocarstw w sprawie Polski. Żołnierze konspiracji niepodległościowej podjęli walkę o niepodległą Polskę, za co zapłacili najwyższą cenę.

GAZETKI UPAMIETNIAJĄCE

W związku z akcją Szkoła Pamięta na szkolnych korytarzach pojawiły się gazetki upamiętniające:

Żołnierzy Wyklętych - dowódców dwóch oddziałów, jakie działały w okolicy Wrocławka po 1945 roku: Jerzego Gadzinowskiego „Szarego” i Antoniego Fryszkowskiego „Rysia”.

Feliksa Łaskarzewskiego - Podporucznika Wojska Polskiego

Odnaczonego za zasługi dla rozwoju miasta Wrocławka. 10.02.1940r wraz z rodziną został zesłany za Syberię.

Pod koniec sierpnia 1941 po odbyciu kursu łączności otrzymał przydział do trzeciej kompanii pierwszego batalionu 9 pp- III Pomorskiej Dywizji Piechoty im. Romualda Traugutta – Ludowego Wojska Polskiego. Z pułkiem tym przeszedł cały szlak bojowy LWP. Brał czynny udział w walkach:

- o Przyczółek Warecko – Magnuszewski (09.08 – 06.04. 1944r)
 - w Powstaniu Warszawskim (forsowanie Wisły na Czerniakowie 16.09.1944 r.)
 - o wyzwolenie Warszawy (16-17. 01. 1945r)
 - o Zdobycie Kołobrzegu (8 – 18.03. 1945r)
- w walkach na przedpolach Berlina.

PORZĄDKOWANIE GROBÓW

Spółeczność naszej szkoły od 2015 roku opiekuje się grobem Stanisława Zaleskiego – oficera 1 suwalskiego pułku strzelców – (późniejszy 41 suwalski pułk piechoty im. Marszałka Józefa Piłsudskiego) oraz Pomnikiem Szarych Szeregów – znajdującym się na terenie klasztoru Franciszkanów we Włocławku.

W związku z tym uczniowie klasy 7b i 5b wybrali się na cmentarz komunalny, uporządkowali i zapalili znicze w miejscu spoczynku Stanisława – Sarjusza – Zaleskiego.

Uczniowie klasy 4b wybrali się w miejsca pamięci na terenie klasztoru o. Franciszkanów. Zapalili znicze przy:
Kamieniu Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”

oraz Pomniku Pamięci Harcerzy „Szarych Szeregów”, którzy zginęli w latach 1939-1945

W salach lekcyjnych pojawiły się gazetki z okazji Świąt Zadusznycy oraz Dnia Niepodległości.

Projekt realizowano pod opieką

p. Joanny Karwat

EUROPEJSKI TYDZIEŃ ŚWIADOMOŚCI DYSLEKSJI

Tegoroczne obchody Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji odbywały się pod hasłem "**Uczeń z dysleksją w cyfrowym Świecie**". Obchodziliśmy go od 2 do 6 października. Wokół dysleksji wyrosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że dysleksja dotyka dzieci mniej zdolne od innych. A przecież nawet wśród ludzi wybitnych i sławnych nie brakuje tych z dysleksją. Znajdziemy ich w nauce, w polityce, w kinie, w muzyce, w malarstwie, a nawet w literaturze. Albert Einstein, Walt Disney, Winston Churchill, Pablo Picasso, Leonardo da Vinci, Mozart, Adam Mickiewicz, Andy Warhol, Anthony Hopkins, Agatha Christie, John Lennon – ich wszystkich łączy właśnie dysleksja.

Uczniowie z naszej szkoły wzięli udział w konkursie literackim pt. „**Piszę bo lubię. Piszę bo chcę. Piszę bo potrafię**”

Oto ich prace:

„Piszę bo lubię. Piszę bo chcę. Piszę bo potrafię”

Zaczął się rok szkolny. Mój ostatni w szkole podstawowej i pomyślałem sobie, że dam z siebie wszystko, ponieważ chcę się dostać do wymarzonej szkoły średniej.

Lubię grać na komputerze i chciałbym uczyć się informatyki. Tak sobie rozmyślałem, gdy pani na języku polskim podała temat pracy: „Piszę bo lubię. Piszę bo chcę. Piszę bo potrafię.” Jaka szkoda, że nie brzmiał on inaczej.

Gdyby chociaż był o graniu. Mógłbym napisać bardzo wiele, na przykład o tym, jak pierwszy raz zobaczyłem mecz koszykówki. Wtedy od razu chciałem grać jak koszykarze. Poprosiłem mamę, żeby kupiła mi piłkę do kosza i zabrała na mecz. Mam to szczęście, że mieszkam we Włocławku, gdzie gra najlepsza drużyna w Polsce i czasami chodzimy kibicować chłopakom. Czuję się wtedy wspaniale, krzyczę i dopinguję naszym. Prawie tak samo się czuję, gdy gram w kosza z kolegami. Czuję, że to lubię, chcę i potrafię.

Tak samo się czułem, gdy pierwszy raz grałem w Fort Nite. Nie rozumiałem jeszcze wszystkich zasad, ale chciałem się jak najszybciej nauczyć i zdobywać coraz wyższe poziomy. Lubię gry za to, że są wymagające, trzeba się czasami nagłówkować, ale potrafię w nie grać i dają mi dużą przyjemność i satysfakcję, gdy przechodzę na kolejny poziom.

W pisaniu też trzeba być kreatywnym i pomysłowym. Nie idzie mi to tak łatwo jak granie w gry czy w koszykówkę. Czasami mija kilka dni, zanim wpadnę na jakiś pomysł na opowiadanie. Gdyby pisanie było tak łatwe jak jazda na rowerze! Przecież tylko wsiadasz i jedziesz. Chociaż nauczyć się jeździć na rowerze też nie było łatwo- trochę to trwało.

Może pisanie też można się nauczyć i polubić je?

Tak się zastanawiam, że gdybym miał napisać tę pracę szczerze, to napisałbym, że nie lubię pisać, bo sprawia mi to trudność i nie chce mi się pisać, bo uważam, że nie potrafię.

Każdy ma swoją umiejętność, o której może powiedzieć, że ją lubi, chce ją robić i potrafi. Jeśli poczujemy coś takiego do jakiejś dyscypliny sportu, możemy powiedzieć, że jest nasza. Czujemy wewnątrz siebie, że chcemy to robić i rozwijać się w tym kierunku. Ja tak poczułem, gdy zobaczyłem pierwszy mecz koszykówki i mogę powiedzieć, że chcę, lubię i gram coraz lepiej. Mam swoje gry, informatykę i rower. Są też osoby, które lubią malować i pisać opowiadania. Nie ma w tym nic złego. Myślę, że to bardzo ważne znaleźć swoje hobby, które daje nam radość i pozwala odpocząć. Nie jest wcale ważne co to będzie, najważniejsze, że będzie twoje.

Dawid Rybarczyk, kl. VIII b

„Zepsucie i naprawa hamulca”

Pewnego wieczoru umówiłem się z moim kolegą, Dawidem, na rowery, mieliśmy się spotkać na placu Wolności. Nie mogłem się doczekać, ponieważ mieliśmy się uczyć razem jazdy na jednym kole.

O godzinie 17:30 wyjechałem, aby na niego poczekać i zacząłem się uczyć tego triku. Jakieś pół godziny później, podczas hamowania,

poczułem pstryknięcie w hamulcu i zauważyłem, że przestał hamować. Natychmiast spojrzałem na linkę hamulcową, zobaczyłem, że jest tak luźna, że w każdej chwili mogłem ją wyjąć. 10 minut później przyjechał Dawid, opowiedziałem mu o całej sytuacji, a on powiedział:

- Może pojedź do jakiegoś sklepu rowerowego lub serwisu, żeby powiedzieli ci, czy to jest jakaś poważna usterka i czy można to jakoś szybko naprawić?

- Przecież jest już po osiemnastej, żaden serwis ani sklep nie są już otwarte, a nawet jeśli, to gdzieś bardzo daleko - odpowiedziałem. Nagle wpadło mi do głowy, aby sprawdzić, czy nie mogę jakoś szybko naciągnąć tej linki. Okazało się, że nie. Zauważyłem, że wypada ona z manetki przy hamulcu oraz że pancerz zaczął z niej wychodzić.

- Wiesz może jak to naprawić – zapytałem Dawida. - Nie chce mi się jechać teraz do domu, chciałbym sobie jeszcze pojeździć – dodałem.

- Nie, ale najprawdopodobniej zepsułeś sobie pancerz od hamulca - odpowiedział Dawid. Od tej sytuacji minęły dwa tygodnie, postanowiłem pojechać do sklepu rowerowego, aby spytać się czy wiedzą dokładnie co tam się stało z moim hamulcem i ile będzie kosztowała usługa wymiany tego wszystkiego.

- Zepsuł ci się sam pancerz, który kosztuje 15 złotych, lecz wymiana już 40 złotych, czyli łącznie 55 zł - odpowiedział pan.

- A jaki jest czas oczekiwania na rower? - zapytałem.

- Około 2 - 3 dni - odpowiedział.

Postanowiłem skontaktować się z rodzicami. Zadzwoiłem do mamy i spytałem, czy mogę wydać te 55 zł. Mama wyraziła zgodę, więc od razu pojechałem po pieniądze, aby zostawić rower w naprawie.

Po tej przygodzie, będę już zawsze pamiętał, aby nigdy nie hamować na siłę rowerem i żeby od razu jechać do serwisu.

Natan Wrzyszczyk, kl. V b

„Przyjaźń w życiu współczesnych nastolatków jako jedna z najważniejszych wartości „

Przyjaźń w życiu człowieka występuje właściwie na każdym etapie jego rozwoju. To fundament, na którym budujemy relacje już od najmłodszych lat. Pierwsze przyjaźnie zawiązujemy już w dzieciństwie w przedszkolu czy na placu zabaw, później często rozwijają się w miarę dorastania. Przyjaźń w naszym życiu jest właściwie tak samo ważna jak miłość, ponieważ w wieku nastoletnim często relacja miłosa zaczyna się od przyjaźni jako relacji emocjonalnej, opierającej się na zaufaniu, zrozumieniu, wsparciu i szacunku.

Dla nastolatków przyjaźń to też ludzie, na których mogą zawsze liczyć oraz w tym wieku znacząco wpływa na samoocenę. Jeśli udaje nam się stworzyć dobrą relację z rówieśnikami to czujemy się akceptowani i wzrasta nam poczucie własnej wartości. Często w tych relacjach występują problemy i napięcia, ale również to uczy nas radzenia sobie z konfliktami i rozwiązywania ich,

NAUCZYCIELE PISZĄ

“Rola sztuki w rozwoju i edukacji dziecka”

Wychowanie estetyczne pełni niezwykle ważną rolę w kształtowaniu osobowości człowieka od najmłodszych lat. Ma wpływ na różne postawy, wartościowanie moralne, zdolność do przeżywania, do działania i tworzenia, a także do funkcjonowania w społeczeństwie. Wychowanie estetyczne kształtuje w człowieku wrażliwość na odbiór sztuki i kultury, ale także rozwija wyobraźnię i postawę twórczą.

Najlepszym czasem dla rozwoju edukacji plastycznej jest okres kształcenia oraz rozwoju dziecka na etapie elementarnym, ponieważ właśnie wtedy twórczość plastyczna jest — obok mowy — jedną z głównych form wyrażania i wypowiedzi oraz ważnym czynnikiem wpływającym na rozwój myślenia twórczego.

Dzieci od najmłodszych lat dają upust swojej kreatywności. Tworzą swoje pierwsze, małe dzieła sztuki. Nie zwracając uwagi na jakość ich wykonania i stopień zaawansowania, są wyrazem ich samych. Na kartce papieru potrafią kilkoma maźnięciami kredką wyrazić swoją wyobraźnię, perspektywę spostrzegania świata lub po prostu - nabyte umiejętności. W pierwszych latach życia każdego dziecka to

właśnie kredki, pisaki i farby zajmują pierwsze miejsce wśród zabawek. Jednak z upływem czasu zainteresowanie plastyką maleje, bo wokół dziecka pojawiają się nowe bodźce, budzące większe zainteresowanie. Dzisiejszy świat, który jest nastawiony na rozwój nowoczesnych technologii informacyjnych sprawia, że dzieci nie widzą już potrzeby oddania swojego czasu bardziej kreatywnym zajęciom. Tymczasem otaczanie się sztuką odgrywa ważną rolę w życiu każdego człowieka oraz niesie za sobą wiele korzyści, które mają pozytywny wpływ na rozwój od pierwszych dni życia dziecka.

Dziecko w młodszym wieku szkolnym wykazuje naturalną potrzebę ekspresji twórczej, ponieważ tworzy swój własny świat. Aby uczeń mógł swobodnie wyrażać swoje emocje przy użyciu gestów, mimiki, słowa mówionego, aktywności plastycznej lub muzycznej, należy uszanować jego spontaniczność i dać mu tworzyć. Kreatywność u dzieci jest aspektem naturalnym, dlatego też nie można jej zahamować, trzeba ją rozwijać i pielęgnować. Dziecięce zachowania związane z twórczością są instynktowne i odruchowe, często nieprzemysłane. Mały artysta czerpie radość z tworzenia, która pobudza go do poszukiwań i dalszej zabawy z formami, barwami czy dźwiękiem. Sztuka tworzona przez dzieci jest dla dorosłych zachwycająca, często ujmuje niespotykanym sposobem spostrzegania otaczającego nas świata.

Własna twórczość dla dziecka jest źródłem jego radości, jest znakomitą zabawą, ale także uczy i pozwala zdobyć wiedzę z wielu dziedzin codziennego życia. Rysunek, taniec, ruch, muzyka i śpiew to te rodzaje ekspresji, które wyzwalane w sposób naturalny i umiejętnie wykorzystywane, mogą służyć do rozwijania u dziecka potrzeby poznawania świata i kształceniu jego aktywności edukacyjnej. Ponadto integracja plastyki, muzyki, słowa i ruchu stwarza możliwości wykorzystywania różnych form dziecięcej aktywności twórczej w jego rozwoju intelektualnym, poznawczym, emocjonalnym i społecznym.

Prace wykonane przez dzieci stają się bodźcem do podjęcia rozmowy na ich temat. Warto więc zaaranżować rozmowę oraz zachęcić dziecko do dalszych aktywności. Cennym elementem jest również prowokowanie do dyskusji, aby dziecko w pełni wyraziło swoją opinię i emocje dotyczące wykonanej przez siebie pracy.

Tworzenie i obserwowanie sztuki rozwija w dziecku całe mnóstwo cech i zdolności, które mogą przydać się w codziennym życiu oraz w przyszłości. Sztuka uczy ich bowiem cierpliwości, wrażliwości, wytrwałości i odpowiedzialności za to, czego autorami się stają.

Twórczość plastyczna bardzo często wymaga od dzieci dużych zdolności manualnych. Rysowanie, wycinanie, wyklejanie, składanie modeli - wszystkie te czynności, choć początkowo trudne, uczą małych artystów skupienia i koordynacji ruchowej. Dzięki temu ich rozwój fizyczny jest sprawniejszy i szybszy, a najmłodszy lepiej radzą sobie z codziennymi wyzwaniami w domu i w szkole. Własna twórczość sprzyja również większej świadomości ciała, która wpływa pozytywnie na wiele aspektów życia - w tym zdrowia fizycznego i psychicznego.

Dziecko w swoich pracach plastycznych wypowiada się szczerze, swobodnie, ukazując świat poznany i zaadaptowany do pokazania nowych idei. Aktywność plastyczna jest jedną z najbardziej naturalnych form aktywności dziecięcej, należy tę formę nieustannie wspomagać i to w taki sposób, by dziecko mogło rozwijać się wszechstronnie, zgodnie ze swoimi zainteresowaniami, również artystycznymi. Aktywność plastyczna spełnia trzy podstawowe funkcje:

- jest atrakcyjnym sposobem przyswajania świata,
- wprowadza w kulturę plastyczną,
- pobudza rozwój osobowości dziecka.

W ten sposób kształtuje się jego indywidualny, wewnętrzny świat.

Sztuka powinna stać się środkiem, za pomocą którego można oddziaływać na dziecko. Doświadczenia gromadzone przez dziecko w kontakcie z dziełem sztuki oraz podczas ekspresji własnej są ważnym elementem jego edukacji estetycznej oraz pomocą w rozwiązywaniu problemów plastycznych. Problemy te łączą się z postrzeganiem świata, dostrzeganiem praw dotyczących barw, światła i przestrzeni, a przede wszystkim są nośnikiem zawartej w nich treści.

Opracowanie: *Aleksandra Kalinowska* –
nauczyciel współorganizujący proces kształcenia

Uczeń w spektrum autyzmu w szkole masowej

Na przestrzeni ostatnich lat coraz częściej zdarza się, że do szkół masowych trafiają dzieci z diagnozą - zaburzeń ze spektrum autyzmu. Zazwyczaj są to dzieci z łagodnymi cechami tego

zaburzenia, ale nie tylko. W większości przypadków to dzieci werbalne, a ich poziom intelektualny jest w normie. Dzieci z subtelnymi cechami spektrum autyzmu, to nie dzieci „geniusze”, ani wykazujące jakieś wybitne uzdolnienia. Takich dzieci z tym zaburzeniem jest niewiele. Część dzieci z ASD wykazuje często większe predyspozycje w jakimś konkretnym temacie lub dziedzinie, inne są zupełnie przeciętne, natomiast reszta musi włożyć sporo pracy w edukację, zupełnie jak dzieci neurotypowe.

Zgodnie z obowiązującym prawem w Polsce do szkoły ogólnodostępnej mogą uczęszczać zarówno te dzieci, które posiadają subtelne objawy spektrum autyzmu, jak i te, które wykazują głębsze problemy w tym zakresie. Można zadać sobie pytanie „, Czy powinny”?

O tym oczywiście decyduje rodzic. Rodzic, który nie zawsze może pogodzić się z postawioną diagnozą i nie posiada odpowiedniej wiedzy (do czego ma prawo) w tak trudnym temacie, jakim jest ASD. Rodzice tych dzieci liczą głównie na to, że w szkole ich pociechy nabiorą tempa rozwojowego i nadrobią wszystkie deficyty. Niestety nie jest to takie proste i jednoznaczne.

Uczeń z głębszymi problemami ze spektrum autyzmu, to zazwyczaj dziecko niewerbalne, z dużymi poważnymi trudnościami w komunikacji, z dużymi deficytami sensorycznymi oraz brakiem umiejętności w nawiązywaniu relacji społecznych. Takie dzieci powinny uczęszczać do placówek specjalnie do tego przygotowanych, aby nie pogłębiać deficytów i nie zwiększać ich poziomu lęku przed otaczającym ich światem.

Skupiając się jednak na dzieciach z delikatnymi cechami z zakresu spektrum autyzmu, które obecnie już dość często uczęszczają do szkół ogólnodostępnych, należy zdawać sobie sprawę, że taki uczeń stanowi dla kadry pedagogicznej ogromne wyzwanie.

Dzieci – uczniowie w spektrum są z reguły bardzo pozytywnie nastawione do życia szkolnego. Posiadając takiego ucznia należy jednak pamiętać, że z uwagi na swoje liczne deficyty potrzebuje on zrozumienia i dużego wsparcia

ze strony nauczyciela, w różnych aspektach życia szkolnego, niejednokrotnie w większym stopniu niż inne dzieci w klasie.

Każdy pedagog otrzymując pod opiekę ucznia z ASD powinien zdawać sobie sprawę, że każde dziecko z tym zaburzeniem jest inne. Ważne jest, aby pamiętać, że wszystkie dzieci z w spektrum autyzmu są wyjątkowe i każde z nich może potrzebować innej metody i innego wsparcia.

Uczeń z ASD w szkole może koncentrować się na jednym przedmiocie. Na wybranych przez siebie przedmiotach będzie prezentował swoje mocne strony, będzie zgłębiał temat, który go interesuje oraz będzie wykazywał się szeroką wiedzą w danym zakresie. Jednak na innych przedmiotach może być całkowicie nieporadny, pasywny. Uczniowie w spektrum uwielbiają rutynę, to ona nadaje im rytm i porządek dnia i działań. Czasem zmiana rutynowych zachowań w szkole (co jest częste) może doprowadzić do pojawienia się licznych zachowań niepożądanych. Taki uczeń jest bardzo dobrym obserwatorem, posiada bardzo dobrą pamięć, zwłaszcza wzrokową, a samym myśleniem i sposobem rozwiązywania zadań niejednokrotnie udaje mu się zaskoczyć nauczyciela. Należy pamiętać, że takie dziecko mówi, to co myśli, preferuje sprawiedliwość i bezwzględne przestrzeganie zasad.

Uczniowie z ASD nie są gorsi od dzieci neurotypowych. Oni inną drogą dochodzą do pewnych umiejętności oraz w odmienny sposób spostrzegają świat. Wspierajmy dzieci z ASD w szkole masowej, próbujmy je zrozumieć i pomóżmy im odnaleźć się, już i tak w skomplikowanym życiu szkolnym.

Emilia Konopa - *nauczyciel
współorganizujący proces kształcenia*

O NAS, CO NOWEGO...

Co w bibliotece piszczy...

Narodowe Czytanie- My też tam byliśmy...

W sobotę, 9 września 2023 roku w całej Polsce po raz dwunasty odbyło się Narodowe Czytanie. Akcja ta jest organizowana przez Prezydenta RP od 2012 r. Lekturą dwunastej edycji tego wydarzenia była powieść Elizy Orzeszkowej pt. "Nad Niemnem". Nasza szkoła również chętnie włączyła się w tę akcję. Biblioteka przygotowała gazetkę dotyczącą pisarki oraz krótką notkę informacyjną na temat jej słynnej powieści.

W klasach młodszych uczniom czytali fragment powieści uczniowie z kl. 6b. W tę akcję włączyli się również nauczyciele j. polskiego, czytając podczas lekcji wybrane fragmenty "Nad Niemnem". W sobotę 9 września uczniowie z kl. 6 b wraz z wychowawczynią T. Rapsiewicz uczestniczyli w uroczystościach na placu Wolności.

SAMORZĄD UCZNIOWSKI

Samorząd Uczniowski współdziała z Dyrekcją, Nauczycielami i Radą Rodziców.

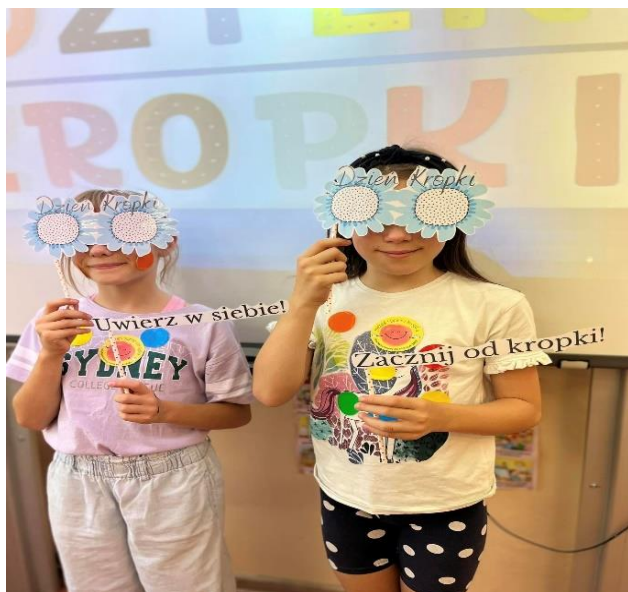
Jego głównym celem jest wpajanie uczniom demokratycznych norm współżycia i zachęcanie do podejmowania działań na rzecz klasy i szkoły.

Wszystkie zadania i wysiłki miały i mają na celu uatrakcyjnienie życia szkolnego i zrobienia czegoś dla innych.

DZIAŁANIA:

Dzień Kropki

15 września w naszej szkole obchodziliśmy Międzynarodowy Dzień Kropki. Choć często skupiamy się na kolorowych strojach w kropki, nie o strój tego dnia chodzi. To święto kreatywności, dzień, w którym skupiamy się na rozwoju swoich talentów i pasji.

Dzień Chłopaka

29 września w naszej szkole obchodziliśmy Dzień Chłopaka. Z tej okazji dziewczynki postanowiły przebrać się za chłopców.

Światowy Dzień Uśmiechu

Mały czy duży
niech zawsze pamięta,
aby jego buzia była
zawsze uśmiechnięta!
Radosne święto Uśmiechu, zainicjowane w 1999 r. przypada w pierwszy piątek października. Pomysłodawcą Dnia Uśmiechu był Harvey Ball, twórca znanego na całym świecie znaczka uśmiechniętej buźki na żółtym tle.

Konkursy na:

Gazetki promujące klasy

Gazetki na Święto Niepodległości

Wsparcie schroniską dla zwierząt

4 października, w dniu św. Franciszka z Asyżu – Patrona Ekologów i Opiekuna Zwierząt – obchodzimy Światowy Dzień Zwierząt. Z tego powodu cały październik nazywany jest ich miesiącem! W ramach XIX Kampanii Białych Serc odbyła się akcja „Biała Łapka”- nasza szkoła włączyła się w pomoc bezdomnym zwierzętom z włocławskiego schroniska. Szkolne Koło Wolontariatu, Szkolne Koło PCK, oraz Samorząd Uczniowski zorganizowali zbiórkę karmy. Serdecznie dziękujemy wszystkim uczniom, rodzicom oraz nauczycielom za włączenie się do akcji.

OSIĄGNIĘCIA SPORTOWE

W sobotę, 14 października 2023 z Przystani Wodnej na Zalewie Włocławskim wzdłuż wału wiślanego wystartowały setki biegaczy w Biegu im. Ks. Jerzego Popiełuszki. W tym biegu jak co roku już od 31 lat nie mogło zabraknąć uczniów naszej szkoły. Uczennica, Karolina Czarniak, w swojej kategorii wiekowej zdobyła pierwsze miejsce, pokonując bardzo dużą grupę biegaczek. Gratulacje dla Karoliny i dla wszystkich uczestników biegu. Każdy uczestnik biegu otrzymał pamiątkowy medal.

Nauczyciel wychowania fizycznego-
Andrzej Gołębieski.

9 października uczennice naszej szkoły pod opieką p. Dominiki Stolcman wzięły udział w Sztafetowych Biegach Przelajowych odbywających się na terenie Zespołu Szkół Samochodowych we Włocławku. Reprezentacja zajęła VII miejsce.

Zawody rowerowe „Dzieciaki na rowery”

W czwartek 7 września 2023r. drużyna z naszej szkoły wzięła udział w zawodach rowerowych „Dzieciaki na rowery”. Organizatorem zawodów było Włocławskie Stowarzyszenie Kolarstwa Górskiego "MTB Team". Impreza odbywała się na stadionie OSiR „Przylesie”. Zawody przeznaczone były dla uczniów szkół podstawowych i polegały na przejechaniu po lesie trzykrotnie pętli 2km. Trasa była wymagająca, ponieważ było sucho i uczestnicy musieli jechać przez piasek, na dodatek dokuczał upał. Mimo tych trudności nasi uczniowie zajęli 5 miejsce Antek Paszkowski i 6 miejsce Oskar Szpadziński w stawce 50 zawodników. Podczas poszczególnych wyścigów instruktorzy WOPR przeprowadzili pokazy ratownictwa. W zawodach z naszej szkoły brali udział uczniowie kl. 7b: Antoni Paszkowski, Oskar Szpadziński i Krzysztof Czarniak.

Opiekunem zespołu był p. Krzysztof Żywica.

SPRZĄTANIE ŚWIATA

W naszym kraju kampanię zainicjowała i spopularyzowała Mira Stanisławska-Meysztowicz, założycielka Fundacji Nasza Ziemia. Od 1994 roku także Polacy udzielają się w zbiorowym sprzątaniu śmieci zalegających poza miejscami przeznaczonymi do ich składowania.

W tym roku organizowana jest już 30. akcja sprzątania świata w Polsce.

Przesłanie przedsięwzięcia odnajdziemy w hymnie „Sprzątanie Świata - Polska”, którego autorem jest Wojciech Młynarski:

„Posprzątajmy Polskę,
wszędzie, wzdłuż i wszerz,
z tych wczorajszych śmieci,
z tych jutrzejszych też”

Klasy 3a oraz 7a wzięły dzisiaj udział w VI Edycji akcji #SprzątamyDlaPolski. Celem akcji jest pielęgnowanie postaw patriotycznych wśród Polek i Polaków poprzez dbanie o środowisko Małych Ojczyzn. Ponadto jednym z kluczowych założeń jest popularyzowanie proekologicznych zachowań, w tym segregacji odpadów, ale również świadomości ekologicznej. Poprzez wydarzenie pragniemy zaapelować, aby każdy pamiętał o tym, jak ważną wartością jest środowisko naturalne naszej Ojczyzny.

EUROPEJSKI DZIEŃ JĘZYKÓW OBCYCH

European Day of Languages

DZIEŃ JĘZYKÓW OBCYCH

W 2023 roku obchody Europejskiego Dnia Języków przypadły na 26 września

Europejski Dzień Języków został ustanowiony w 2001 roku, w trakcie konferencji inauguracyjnej Europejskiego Roku Języków Obcych. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Rady Europy. Święto jest okazją do inicjowania wydarzeń związanych z promowaniem nauki języków obcych. W tym dniu wiele szkół, przedszkoli oraz inne placówki oświatowe organizują spotkania, imprezy oraz akcje związane z upowszechnianiem wiedzy o językach obcych.

Warto zaznaczyć, że w Unii Europejskiej funkcjonuje ponad 20 języków urzędowych, na przykład angielski, bułgarski, chorwacki, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki oraz hiszpański. Nauka języka obcego przynosi wiele korzyści w różnych dziedzinach życia. Niewątpliwie, znajomość dodatkowego języka obcego pomaga w odniesieniu sukcesu zawodowego i przyczynia się do rozwoju osobistego. **A które państwo europejskie może pochwalić się największą wielojęzycznością?** Według danych Komisji Europejskiej, najbardziej wielojęzycznym państwem UE jest Luksemburg, gdzie 99% obywateli opanowało co najmniej jeden język obcy.

A jaki język jest najbardziej popularny w Europie? Niezmiennie od lat, najbardziej rozpowszechnionym na naszym kontynencie jest język angielski. 47% obywateli posługuje się tym językiem, ale dla 31% spośród nich jest to język obcy. Również w rankingu światowym, język angielski obok chińskiego jest najbardziej popularnym językiem. Cóż, język polski nie należy do najbardziej popularnych języków, ale za to przez wiele osób uważany jest jako jeden z najtrudniejszych.

A jak świętowaliśmy Dzień Języków Obcych w naszej szkole?

Nauczyciele języków obcych z naszej szkoły również starają się zwrócić uwagę swoim uczniom na korzyści płynące z nauki języków obcych.

Z tej okazji, na boisku szkolnym odbył się pokaz mody i symboli narodowych związanych z wcześniej wylosowanym państwem.

Na naszym pokazie „Fashion Show” nie mogło zabraknąć kolorowej Hiszpanii, gorącej Grecji i Włoch, Holandii, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Turcji, Ukrainy, Czech i oczywiście też Polski. Podczas pokazu uczniowie prezentowali charakterystyczny ubiór dla danego państwa, plakaty, flagi, a nawet coś kulinarnego.

Zwycięzcami konkursu zostały klasy 4b i 5b, drugie miejsce zajęły klasy 7a i 4a, a trzecie miejsce klasy 6a i 6b oraz wyróżnienie zostało przyznane dla klasy 5a. Konkursowi towarzyszyły wielkie emocje, ale równocześnie dobra zabawa. Wszystkim zwycięzcom gratulujemy!!

Ewelina Żywiczka- nauczyciel j. angielskiego

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

14 października jest wyjątkowym dniem dla każdej polskiej szkoły. To właśnie tego dnia obchodzi się Dzień Edukacji Narodowej.

Historia upamiętnia 14-ego października dokonania Komisji Edukacji Narodowej – pierwszego ministerstwa edukacji utworzonego z inicjatywy króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Zadaniem Dnia Edukacji Narodowej jest przede wszystkim podkreślenie zasadniczej roli nauczyciela w procesie edukacji.

W naszej szkole tradycyjnie z okazji Dnia Edukacji Narodowej obok podziękowań i kwiatów odbyła się uroczysta akademicka, która jest formą podziękowania wszystkim uczącym w naszej szkole za trud włożony w edukację i wychowanie.

Program uroczystości został przygotowany przez uczniów klasy V b pod opieką p. Bożeny Kiersznickiej, p. Iwony Łaskarzewskiej i Joanny Karwat. Autorem dekoracji był p. Mirosław Traczyk.

Z KALENDARZA PEDAGOGA SZKOLNEGO

**„CIEMNO WSZĘDZIE, GŁUCHO WSZĘDZIE,
CO TO BĘDZIE? CO TO BĘDZIE?” - może akcja,
może kampania, może konkurs, może pomoc?
Może sposób na nudę?**

Mamy już jesień, liście obierają przepiękne złoto- brązowo- zielone barwy, potem z tupetem spadają z drzew. Już średnio chce nam się rano wstawać, chodzić do szkoły. Wiatr,

deszcz, chmury – to na pewno nie są nasi szkolni sprzymierzeńcy. Coraz więcej sprawdzianów, klasówek, testów, odpytywań. Najlepiej byłoby pozostać pod ciepłą kołdrą lub kocem – może z telefonem, tabletem czy laptopem, niektórzy może z książką, a może jakimś blokiem do rysowania lub kostką do układania? Ktoś powie NUDA?

No właśnie , a co to jest ta NUDA i czy jest nam ona potrzebna? Czy warto zaprzyjaźnić się z nudą?

Za Wikipedią:

„**Nuda** – negatywny stan emocjonalny, polegający na uczuciu wewnętrznej pustki, zwykle spowodowany jednostajnością, brakiem zmiany otoczenia, brakiem bodźców, a czasami chorobą.

Nuda to stan obojętności i braku zainteresowania. Jest traktowana jako odmiana frustracji lub stresu. Czasami może doprowadzić do innych stanów emocjonalnych, jak np. agresji.”

Czy się z tym zgadzam? –niekoniecznie. Przecież nuda to nic złego- może czasem być wywołana przykrymi emocjami, ale nie negatywnymi (bo one wszystkie są właściwe- zła może być reakcja na nie). Może być początkiem czegoś fantastycznego- jakiejś pracy (czynności), wytworu naszej pomysłowości i kreatywności.

Znamy różne sposoby na nudę, np.:

1. Ugotuj coś dobrego.
2. Zaczynj ćwiczyc (może dance, „brzuski”, aerobic....)
3. Czytaj. ...
4. Zaczynj pisac pamiętnik. ...
5. Zrób sobie domowe SPA, przyjemną kąpiel. ...
6. Skup się na sobie – ćwicz jogę i medytuj.
7. Przetaw coś w swoim pokoju, kąciku, może nowy kwiatek w doniczce lub ramka ze zdjęciem z wakacji
8. Zrób porządek w szafie (szafce), na półkach

9. Obejrzyj zaległy film, serial
10. Pograj z rodziną, przyjaciółmi w planszówki
11. Planuj już wakacje 2024

Oraz

12. Włączaj się w różne akcje, konkursy, zajęcia , kampanie proponowane przez szkołę.

Ostatnio duuuużo się działo. Organizujemy dla Was naprawdę sporo działań o różnej tematyce. Nam, pedagogom bardzo zależy, byście w swoim życiu (teraz i w dorosłości) dokonywali tylko bezpiecznych wyborów. Stąd propozycja październikowa- **KAMPANIA BIAŁYCH SERC 2023** pod hasłem- „Kto z kim przestaje, takim się staje”. Był to Europejski Solidarny Protest Przeciwko Narkotykom i Przemocy. „Atrakcją” tej Kampanii są białe serca przyklejane w oknach naszej szkoły. Są one symbolem Kampanii. Dzięki nim, jednocześnie, jesteśmy widoczni dla miasta- wszak znajdujemy się w centrum. W II połowie października odbywały się lekcje poświęcone tematyce Protestu, mieliśmy muzyczną przerwę , tzn. słuchaliśmy utworów muzycznych muzyków, którzy przedwcześnie zmarli z powodu nadużywania środków chemicznych. „Dopalam się zdrowo”- to alternatywa zdrowego jedzenia przeciwko różnym „chemicznym wzmacniaczom”. Przy okazji Święta Wszystkich Świętych namawialiśmy was do odwiedzania grobów osób NN, zapalenia znicza- to też założenie Kampanii- by pamiętać. Przeciwstawiamy się przemocy w rodzinach, szkole, wobec ludzi i zwierząt. Rada Pedagogiczna przeszkoliła się w ramach współpracy z KMP nt nowych przepisów o przemocy domowej . Wolontariat i szkol. koło PCK- zbierało karmę dla zwierząt przebywających w schronisku (akcja- „Biała Łapka”). Planujemy jeszcze dla Was debatę pt. „Deбата młodych dla młodych”, podczas której porozmawiacie sobie o swoich problemach i poszukacie rozwiązań.

„Daj sobie szansę”- to program profilaktyczny dla kl. 4-6 realizowany przez psychologa Alter-Ego. Zajęcia jeszcze w listopadzie.

A potem- mamy dla was duuuużo innych propozycji, w tym przeróżnych konkursów, akcji, ciekawych lekcji (bez ocen), do których szczerze namawiamy.

To też świetny sposób na nudę, a przy okazji- możecie wygrywać nagrody, poczuć dreszczyk emocji, oczekiwania, lepiej się poznawać, polubić.

Joanna Dzedzic-pedagog szkolny

SZKOLNY WOLONTARIAT

Szkolne Koło Wolontariatu z inicjatywy uczniów i nauczycieli naszej szkoły działa prężnie od kilku lat. Głównym celem jego działalności jest aktywizowanie uczniów do działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego. Wolontariat rozwija także zainteresowania uczniów, umiejętności społeczne, a przede wszystkim niesie ze sobą wiele wartości wychowawczych, kształtujących kreatywność, odpowiedzialność, wrażliwość i otwartość na drugiego człowieka.

Nie próżnujemy i w tym roku szkolnym.

We wrześniu i w październiku odwiedziliśmy ze swoją misją Dobroci Przedszkole nr 8 oraz Przedszkole „Tęczowa Kraina”.

Jak zwykle pośród radości płynących z zabawy ze starszymi kolegami i koleżankami nieśliśmy uśmiech dzieciom- A to najważniejsze!

Opiekun koła wolontariatu- Kamila Twardowska

RADY I PORADY

Jak skutecznie przygotować się do egzaminu?

1. Pracuj systematycznie.
2. Rozwiązuj dużo zadań.
3. Szukaj podpowiedzi i wskazówek w Internecie.
4. Zaczynaj od zadań, które są najłatwiejsze.
5. Nastaw się pozytywnie.
6. Daj sobie czas i zacznij przygotowania jak najwcześniej.

Nowinki czytelnicze...

- to warto przeczytać

„Rodzina Monet”

Po stracie ukochanej mamy i babci życie Hailie Monet wywróciło się do góry nogami. Przed oddaniem pod opiekę pomocy społecznej uratowało ją tylko odkrycie, że w Pensylwanii ma pięciu starszych braci. Dziewczyna musiała nauczyć się zasad panujących w jej nowym domu.

Na szczęście potrzebowała niewiele czasu, by przekonać do siebie Willa, Vincenta, Dylana, Shane'a i Tony'ego. I chociaż jej relacje z braćmi bywają trudne, odkąd dziewczyna zamieszkała w posiadłości Monetów, połączyła ich bardzo silna więź. Z czasem udało jej się lepiej poznać historię swojej rodziny, a nawet spotkać kolejnych, dotychczas Hailie nieznanymi, członków.

„Krew, która nas dzieli”

Kto by przypuszczał, że w Windermore mieszkają wampiry?

Na pewno nie Dakota.

Zbliżały się egzaminy końcowe, a ona postawiła sobie jeden cel: dostać się na studia medyczne.

I nawet jeśli nie wszystko szło zgodnie z planem, a po śmierci jej taty życie wywróciło się do góry nogami, nie zamierzała rezygnować z marzeń. Dlatego kiedy kolega z klasy prosi ją o korepetycje, Dakota zgadza się niemal bez wahania – w końcu to dobra okazja, żeby powtórzyć cały materiał, a Henry, powiedzmy to wprost, jest dość intrygujący. Plan byłby niemal idealny, gdyby nie to, że spokojne życie miasteczka przerywa tajemnicza śmierć jednego z nauczycieli, a Dakota z Henrym mimowolnie są w centrum wszystkich wydarzeń...

Wkrótce okaże się, że Windermore kryje wiele tajemnic, a sekrety, jakie poznali, nieodwracalnie zamkną Henry’emu i Dakocie drogę powrotu do normalnego życia.

Czy w obliczu niebezpieczeństw będą gotowi poświęcić wszystko dla siebie nawzajem?

Złote Myśli

„Temu, kto lubi książki, nigdy nie zabraknie wiernego przyjaciela.”

Władysław Orkan

„Mieszkanie bez książki ciemniejsze jest niż bez lampy.”

Henryk Sienkiewicz

„Przecież każda książka jest żywym stworzeniem... Każda ma duszę i każda ma serce.”

Kornel Makuszyński

„Ludzie przestają myśleć, gdy przestają czytać.”

Denis Diderot

„Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła.”

Wisława Szymborska

„Czytanie dobrych książek jest niczym rozmowa z najwspanialszymi ludźmi minionych czasów.”

Kartezjusz

HUMOR

SZKOLNY

Pani od Biologii pyta Jasia:

-Wymień mi pięć zwierząt mieszkających w Afryce!

Na to Kazio:

-Dwie małpy i trzy słonie.

Nauczyciel napisał w dzienniczku uczennicy:

- Pańska córka Zosia jest nieznośną gadułą.
Nazajutrz dziewczynka przyniosła dzienniczek
z adnotacją ojca:

- To pestka! Gdyby pan słyszał jej matkę!...

- Nasza nauczycielka mówi sama do siebie, czy wasza też?

- Nie, nasza myśli, że jej słuchamy!

- Dlaczego ciągle spóźniasz się do szkoły? - pyta nauczycielka Jasia.

- Bo nie mogę się obudzić na czas...

- Nie masz budzika?

- Mam, ale on zawsze dzwoni wtedy kiedy ja jeszcze śpię.

Zespół redakcyjny: Samorząd Uczniowski SP 10

Uwaga: Grafika pochodzi ze stron internetowych [WWW.google](http://www.google.com).....
Wykorzystano również strony:

<http://www.sp-8.pl/index.php/na-luzie-mainmenu-291/dowcipy-o-szkole-mainmenu-292>

<https://blog.szczecin.eu/lifestyle/10-powodow-dla-ktorych-kocham-jesien/>

<https://skupszop.pl/blog/prawdziwe-piekne-inspirujace-najpiekniejsze-cytaty-o-ksiazkach>

Oto nasz adres:

Szkoła Podstawowa nr 10
87 -800 Włocławek

Ul. Starodębska 21 b

www.sp10wloclawek.pl

Tel. / fax 54 231 53 71

sekretariat@sp10wloclawek.pl

